

Núm. de causa: 6000173/2016
Núm. de rotlle: TSJP-0000070/2018

SENTÈNCIA 76-2018

PARTS:

Recurrent: Sra. I.C.S.F.
Advocat: Sra. M.C.O.

Recorregut: MINISTERI FISCAL

Actors Civils:

Srs. I.Z.B., M. Z. B. i A. M.Z.B.
Advocat: Sr. J.M.R.LL.

Srs. F.M.A.F., R. M.F. i J. B.C.
Advocada: Sra. S.B.A.

Srs. J.A.P., A.A.V. i E.A.S.
Advocada: Sra. B.R.T.

Srs. J.P.B., C.B.O., M.M.S.C., M.F.B. i A.F.A.
Advocat: Sr. J.A.F.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY
Magistrats: M. I. Sra. Marie CONTE
M. I. Sr. Yves PICOD

Andorra la Vella, dinou de desembre del dos mil divuit.

En el recurs d'apel·lació interposat contra l'Aute de data 16 de juliol del 2018, dictat pel M.I. Tribunal de Corts en el marc de la causa número 60000173/2016, seguida pel presumpte delictes major de blanqueig de diners o valors, comés en el marc d'un establiment bancari, en grup organitzat i de manera habitual contra, entre altres, I.C.S.F., els components de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió, és ponent el M. I. **Sr. Yves PICOD.**

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT: que per Aute de data 19 d'octubre de 2017, el M.I. Tribunal de Corts decidí celebrar el judici oral tenint per formulada l'acusació del Ministeri Fiscal contra la processada I.C.S.F., entre altres, com a responsable penalment en concepte d'autora d'un delicte major de blanqueig de diners, en el seu tipus qualificat, essent els fets comesos en grup organitzat, en establiment bancari i de manera habitual.

II.- RESULTANT: que mitjançant Aute de data 16 de juliol de 2018, el M.I. Tribunal de Corts, i considerant que el Ministeri Fiscal en el seu escrit de qualificació provisional, sol·licitava per l'acusada una pena de multa en la quantia de setanta milions (70.000.000) d'euros, va decidir als efectes de garantir l'eventual responsabilitat pecuniària;

Primer. Ordenar la prohibició d'alienació i l'embargament de tots els béns immobles, valors mobiliaris i béns mobles que constin en els registres administratius del Principat i dels que sigui titular l'acusada I.C.S.F., oficiant als Notaris de les Valls i a la Cambra de Notaris.

Segon. Embargar la totalitat del crèdit reconegut a favor de l'acusada I.C.S.F. front XXX, per sentència ferma de data 29 de maig del 2018 dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, en el marc de la causa TSJC-0000131/2018, requerint a tal efecte a XXX per a què dipositi a l'INAF l'import de la totalitat del crèdit, en mèrits de la present causa.

Tercer. Oficiar als Notaris de les Valls i a la Cambra de Notaris per a que informin si els consta que des de la data del 17 de juny del 2015 fins a l'actualitat l'acusada J.R.C.va efectuar algun acte de disposició sobre béns immobles o valors mobiliaris.

Quart. Oficiar al Departament de Tributs i Fronteres per a que informés de les declaracions de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques dels darrers exercicis fiscals que hagi presentat l'acusada I.C.S.F..

III.- RESULTANT: que contra l'esmentat aute i per escrit de data 31 de juliol del 2018, interposà recurs d'apel·lació l'advocada defensora de I.C.S.F., sol·licitant que es revoqués íntegrament l'aute recorregut aixecant l'embargament travat sobre els béns i crèdits de la Sra. S., subsidiàriament, s'aixequés l'embargament travat sobre el crèdit que ostenta la mateixa i més subsidiàriament, s'aixequés sobre l'import de les vacances, honoraris d'advocat i taxes judicials, i manifestant que:

- El Codi de procediment penal no faculta al Tribunal de Corts a decidir l'embargament dels béns de la Sra. S., i que el Tribunal va prendre una decisió que no està contemplada al Codi de procediment penal, ja que l'embargament no es va travat per garantir les responsabilitats pecuniàries derivades de la responsabilitat civil, única opció que permet el Codi de procediment penal.
- Que contra la Sra. S. no s'havia dictat cap mesura cautelar i aquesta circumstància no s'havia vist modificada per l'Aute de processament.
- Que a la conclusió de sumari, el Batlle instructor va considerar que les diligències prèvies havien estat adequades per l'esbrinament dels fets i que havia assegurat la responsabilitat. Que una vegada rebut els autes al Tribunal de Corts, no es va produir cap causa sobrevinguda que permetés avalar la petició del Ministeri Fiscal de que es procedís a l'embargament de la Sra. S.
- Que en execució de la sentència laboral, l'import que havia de cobrar la Sra. S. com a indemnització hauria estat ingressat a l'AFA. Que la decisió del Tribunal de Corts va desvirtuat la decisió adoptada per la Batllia i per la Sala Civil del Tribunal Superior respecte a l'acomiadament improcedent de la Sra. S..

IV.- RESULTANT: que el Ministeri Fiscal s'oposa al recurs formulat, considerant que el M.I. Tribunal de Corts es troba habilitat per adoptar mesures cautelars de caràcter personal o real, per tal d'assegurar la decisió final que es pugui arribar a determinar per mitjà de sentència, i que existeix la possibilitat d'adopció de mesures cautelars de caràcter real amb la finalitat d'assegurar qualsevol responsabilitat pecuniària, la qual no es limita només a la responsabilitat civil, i que l'extensió de l'embargament al crèdit relatiu a la sentència laboral que ostenta la processada S., no és en cap cas contrari a la llei, tota vegada que havent integrat el referit crèdit al seu patrimoni, pot ser objecte d'embargament als efectes de garantir l'eventual multa que es pugui establir per sentència.

V.- RESULTANT: que també s'oposen al recurs formulat, el Sr. J. M. R.LL., advocat de les Sres. I.Z.B., M.Z.B. i A.M.Z.B., la Sra. S.B.A. advocada dels Srs. F.M. A.F., R.M.F. i J.B.C., la Sra. B.R.T. advocada dels Srs. J. A. P., A.A.V. i E.A.S., i el Sr. J.A.F. advocat dels Srs. J.P.B., C.B.O., M.M. S.C., M.F.B. i A.F.A., en considerar que l'aute recorregut és ajustat a dret.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT: que respecte a la competència del M.I. Tribunal de Corts per adoptar les mesures cautelars de prohibició d'alienació i d'embargament discutides, convé observar en primer lloc, que el principi de la interpretació estricta de la llei penal, no imposa una interpretació literal de la llei i que sí és evident que les jurisdiccions es refereixen en primer lloc a la lletra del text, també han d'emancipar-se d'aquest, quan llur escrupolós respecte condueix a un resultat il·lògic o absurd, per procedir a una interpretació teleològica recercant la "ratio legis", és a dir, la voluntat declarada o presumpta del legislador.

És cert que els articles 103 a 111 del Codi de procediment penal, que reconeixen al Batlle instructor la possibilitat d'adoptar mesures de caràcter personal sobre els encausats -com la presó provisional- o la possibilitat de substituir-la entre altres, per la prestació d'una fiança o d'ordenar mesures de naturalesa patrimonial -com el pagament d'una fiança o l'embargament de béns- essent també el Batlle instructor i durant la instrucció de la causa, competent per modificar les condicions de l'embargament, especialment a favor de l'encausat.

El Codi de procediment penal no inclou expressament la mateixa facultat en els articles 123 i 124, inclosos en el capítol I del Títol Tercer del mateix codi i relatius a les actuacions prèvies del M.I. Tribunal de Corts.

Nogensmenys, s'ha de considerar que una vegada tramés el procediment al M.I. Tribunal de Corts, aquest assumeix les facultats del Batlle instructor en quant a les mesures cautelars de caràcter real, així com a les mesures de caràcter personal que afectin a l'encausada.

Una altra interpretació de la llei, que atorgui únicament al Batlle instructor la competència d'ordenar mesures cautelars de caràcter real derivaria en una situació il·lògica i absurda, consistent en l'existència d'un buit jurídic entre l'acte de conclusió de sumari i la decisió sobre el fons, no trobant-se cap òrgan jurisdiccional habilitat durant aquest període, per l'adopció, l'extinció o les eventuais modificacions de les mesures cautelars a adoptar sobre les persones o els patrimonis dels encausats. A més, la competència del M.I. Tribunal de Corts per adoptar mesures cautelars de caràcter real, es dedueix de les disposicions de l'article 198.2 del Codi de procediment penal, relatiu als efectes del recurs d'apel·lació respecte de les decisions del M.I. Tribunal de Corts, atorgant la facultat al Tribunal competent per entendre del recurs, per modificar, en tot moment, les situacions relatives a la presó provisional o a les mesures d'assegurament real adoptades.

Finalment, procedeix posar de relleu que la mesura de caràcter real adoptada sigui pel Batlle instructor, sigui pel Tribunal, és una mesura cautelar destinada a garantir l'execució d'una eventual condemna i no constitutiva d'un prejudicament de la causa.

II.- CONSIDERANT: que l'avui recurrent discuteix també, la facultat del M.I. Tribunal de Corts d'adoptar mesures cautelars de caràcter real per garantir el pagament d'una pena de multa.

Nogensmenys, s'ha de considerar que existeix la possibilitat d'adopció de mesures cautelars de caràcter real amb la finalitat d'assegurar qualsevol responsabilitat pecuniària del encausats i no únicament la responsabilitat civil.

En efecte, i en aquest sentit, l'article 100 del Codi de procediment penal, que atorga la potestat al Batlle instructor de disposar que el processat presti fiança per assegurar les responsabilitats que puguin declarar-se procedents, no fa referència a la responsabilitat civil però sí de manera general a les responsabilitats. L'article 113 del mateix codi preveu que la fiança prestada per respondre de la compareixença del processat, també serveix per satisfer les despeses judicials causades, sense perjudici que respongui també de la responsabilitat civil *"a més dels embargaments que es practiquen d'acord amb l'ordre establert a l'article 176"*. Ara bé, l'article 176 disposa que *"si els béns del condemnat no són suficients per cobrir totes les responsabilitats pecuniàries, aquestes han de ser satisfetes per l'ordre següent: 1) la reparació dels danys i la indemnització del perjudici, 2) les despeses judicials i 3) les multes"*, i se'n dedueix necessàriament d'aquest text, que una mesura cautelar de caràcter real, com un embargament, es troba també destinada a garantir el pagament d'una eventual multa imposada a l'encausada per la decisió sobre el fons.

III.- CONSIDERANT: que la mesura cautelar d'embargament no contradiu la sentència laboral, i tota vegada que havent-se integrat el crèdit d'origen laboral al patrimoni de la Sra. I.C.S.F., el seu compte bancari pot ser objecte d'embargament als efectes de garantir l'eventual multa que es pogués establir per sentència, per aplicació del principi d'indivisibilitat del compte bancari que provoca una novació de tots els crèdits un vegada integrats en el compte. Aquesta regla s'aplica sense perjudici que la Sra. S. pugui sol·licitar posteriorment al Batlle la possibilitat de retirar la part inembargable dels seus salaris per preservar els seus drets fonamentals.

IV.- CONSIDERANT: que procedeix desestimar el recurs i confirmar l'aute recorregut en el sentit expressat en l'anterior Considerant.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

DECISIÓ

La Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, en nom del poble andorrà, decideix:

1.- Desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació lletrada de la Sra. I.C.S.F., en data 31 de juliol de 2018.

2.- Confirmar íntegrament l'aute recorregut.

3.- Condemnar a la part recurrent a les despeses processals causades pel present recurs.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.